

Sygn. akt IX W 1514/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2015 r. sprawy

R. K. s. M. i M. z domu B.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: w dniu 15 marca 2015r. około godziny 10:00 na drodze (...) hm gm.O. kierując pojazdem marki S. o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonej znakiem i przekroczył prędkość o 55 km/h jadąc z prędkością 105 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw

ORZEKA:

I. **obwinionego R. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92a kw skazuje go na **karę 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 1514/15

UZASADNIENIE

Obwiniony R. K. mieszka w O. , jest bezrobotny, pozostaje na utrzymaniu rodziców , jest kawalerem , nie ma nikogo na własnym utrzymaniu, z zawodu jest kierowcą mechanikiem.

W dniu 15 marca 2015r. około godziny 10:00 obwiniony R. K. kierował pojazdem marki S. o nr rej. (...) na drodze (...). Jechał z pasażerką od strony O. . Przed i za jego pojazdem nie poruszały się inne samochody. Obwiniony nie zastosował się do ograniczenia prędkości do 50km/h określonej znakiem drogowy. Przekroczył dozwoloną prędkość o 55 km/h jadąc z prędkością 105 km/h.

Pomiaru prędkości pojazdu obwinionego dokonała funkcjonariusz policji N. S. (1) na drodze (...) na 176km 2 hm gm. O. . Pełniła służbę w patrolu zmotoryzowanym z J. M. (1). Przeprowadzali statystyczny pomiar prędkości urządzeniem (...) 20-20 200LR posiadającym świadectwo legalizacji ważne do 30 kwietnia 2015r. N. S. (1) dała obwinionemu znak do zatrzymania się. Obwiniony , z uwagi na prędkość pojazdu, nie zdołał zatrzymać się we wskazanym przez nią miejscu. Stał na pasie ruchu. Funkcjonariusz policji nakazała mu cofnięcie pojazdu , wskazała miejsce, w którym jego pojazd nie będzie stwarzał zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Obwiniony cofnął samochód. Funkcjonariusze policji podeszli do obwinionego. Kontrolę przeprowadzała N. S. (1). Poprosiła obwinionego o okazanie dokumentów. Okazała obwinionemu wynik pomiaru. Urządzenie wskazywało czas jaki minął od zmierzenia

prędkości . Wynosił on około 1minuty. Obwiniony kwestionował, iż pomiar ten dotyczy jego pojazdu. Odmówił przyjęcia mandatu karnego w kwocie 500zł. Zachowywał się nerwowo arogancko i lekceważąco w stosunku do funkcjonariuszy przeprowadzających kontrolę.

(d. notatka k 3, świadectwo legalizacji k 5, wyjaśnienia obwinionego k 16-16v, zeznania N. S. k 16v, J. M. k 16v-17)

Obwiniony R. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nie przyjął mandatu bo na mierniku prędkości nie zgadzał mu się ogólnie czas. Pokazywał on , iż od pomiaru minęły 52sekundy. Jego zdaniem od pomiaru mogło minąć około 30sekund. Ma podejrzenie , że to była prędkość nie jego pojazdu lecz być może jadącego za nim. Oświadczył, iż jechał z prędkością około 90km/h, z góry. Przyznał, iż w tym miejscu było ograniczenie do 50km/h. Oświadczył, iż nie czuje się winny.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego są niespójne i pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków . Podkreślenia wymaga, iż obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednocześnie jednak potwierdził , iż przekroczył dopuszczalną prędkość jadąc około 90km/h.

N. S. (1) i J. M. (1) w analogiczny sposób opisali przebieg zdarzenia. Zeznali, iż pomiaru prędkości pojazdu obwinionego dokonała N. S. (1), ona też wykonywała dalsze czynności –zatrzymała pojazd obwinionego, wylegitymowała kierowcę. Z relacji funkcjonariuszy policji wynika, iż urządzenie z wynikiem pomiaru prędkości okazano obwinionemu po 1-2 minutach od dokonania pomiaru, albowiem prędkość z jaką się poruszał uniemożliwiła mu zatrzymanie się we wskazanym miejscu . Na polecenie N. S. wycofał on pojazd z pasa ruchu i zatrzymał się w miejscu, w którym nie stwarzał zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Dopiero wtedy został wylegitymowany i okazano mu urządzenie pomiarowe wskazujące także czas jaki minął od pomiaru prędkości. Obwiniony wskazał, iż wynosił on 52s, a według jego oceny minęło około 30s. Wskazana różnica nie jest znaczącą, a funkcjonariusze policji w przekonujący sposób wyjaśnili dlaczego pomiar okazany został po takim czasie. Dodatkowo zeznali, iż obwiniony nie jechał w grupie pojazdów. Za nim i przed nim nie było innego samochodu, poprzedni zaś samochód był zatrzymywany do kontroli około 10 minut wcześniej. N. S. (1) stanowczo stwierdziła , iż prędkość 105km/h była prędkością pojazdu obwinionego. Sam obwiniony kwestionował czas jaki minął od dokonania pomiaru , nie zaś sam jego wynik. Stwierdziła, iż nie знаła wcześniej obwinionego.

Z zeznaniami N. S. (1) korespondują zeznania J. M. (1). Opisał on przebieg zdarzenia w analogiczny sposób.

Sąd w całości podzielił zeznania świadków uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania. Należy zauważyć, iż z zeznań wyżej wymienionych wynika jednoznacznie , że obwiniony jechał z prędkością 105km/h w miejscu ograniczenia prędkości do 50km/h. Wynik pomiaru okazano mu zaś nie bezpośrednio po zatrzymaniu, ale po wykonaniu przez obwinionego manewru cofania, zatrzymania pojazdu w wyznaczonym miejscu i wezwaniu do okazania dokumentów, co obwiniony uczynił.

Zeznania świadków znajdują potwierdzenie w notatce sporządzonej przez N. S. (1) w dniu zdarzenia bezpośrednio po dokonanej kontroli.

Sąd nie znalazł powodów uzasadniających uznanie zeznań świadków za niewiarygodne , czy też nieobiektywne. Są oni osobami obcymi dla obwinionego i nie są osobiście zainteresowani rozstrzygnięciem w sprawie. Zeznawali jedynie na okoliczności wykonanych przez siebie działań będących ich czynnościami służbowymi.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 15 marca 2015r. około godziny 10:00 na drodze (...) 176km 2 hm gm. O. kierując pojazdem marki S. o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonej znakiem i przekroczył prędkość o 55 km/h jadąc z prędkością 105 km/h

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 92a kw

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność obwinionego .

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował znaczące przekroczenie przez obwinionego dozwolonej prędkości jazdy na danym odcinku drogi.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 550 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa. Kara ta, mając na uwadze zagrożenie ustawowe wykroczenia z art. 92a kw , oscyluje w granicach dolnego ustawowego zagrożenia. Określając wymiar kary grzywny Sąd uwzględnił sytuację materialną obwinionego.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.